

1998

ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
« Έμαθα τη δημοσιογραφία
στο πεζοδρόμιο »

Συμβουλές σε ένα καμάκι

Συνεργάστηκαν: Φ. ΓΕΩΡΓΙΑΛΕΣ / Β. ΠΕΡΡΗΣ

νοήματα που σας κάνει αφο-
ρουν το όνομά σας, έχετε δύο
εναλλακτικές λύσεις για από-
νιση. Ή Ανάσσης ή Ζορκιάς.
Στη δεύτερη περίπτωση πρέπει
να φοράτε ναυτικό καπέλο γε-
μάτο θαλασσινή αλάμια και
μαύρο ποικαμίσο. Στις επόμε-
νες ερωτήσεις που σας γίνονται
δεν απαντάτε, όχι μόνο επειδή
δεν τις καταλαβαίνετε, αλλά κύ-
ρια για λόγους στυλ. Ρωτάτε
χοντρά γιουταρ Χοτέλ (ή Οτέλ).
Αν η διεύθυνση συμπάει με
Γιουθ Μοτέλ ή με ξενοδοχείο
γύρω απ' τον αιθιοπιοκρατικό
σταθμό, πάρτε δανεικά ένα πα-
κέτο τουάρα και επιστρέψτε
στο τραπέζι σας. Ως προνοητι-

Η εποχή σας έφτασε. Είσαοτε οι μόνοι που μπορείτε να υλοποιήσετε
το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης. Οι μόνοι που
φροντίζετε για το 1992 χωρίς περιττές εξαρτήσεις, οι μόνοι που
δουλεύετε σκληρά για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Όμως,
προσέξτε. Το έργο σας είναι δύσκολο. Ο Γαλλικός Οργανισμός
Τουρισμού κυκλοφόρησε ήδη βιβλίο με συμβουλές για να βοηθήσει το
έργο σας. Από μας, μικρή συνεισφορά, μερικές χρήσιμες οδηγίες.
Εμπρός παιδιά, οι Έλληνες ανήκουν στην Ελλάδα, η Ελλάδα στην
Ευρώπη, μαζί να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση του 1992

σει. Γκρο πλαν εκέξ. Πίσω ο
ναός της Αθηνάς, της οποίας εί-
σαθε μακαριώς συγγενής. Κουρά-
νε πολύ συχνά και με μελαγχολι-
κή καταπόνηση το κεφάλι σας
αυσιώνοντας την με μάλια, που
και πού της φέρνεται τα μαλλιά
προς τα πίσω, σας κενάει πα-

γατό από την καντίνα και κάνε-
τε νόημα στο πρώτο ταξί. Δίνετε
στον οδηγό τη διεύθυνση μιας
σωστής ταξέννας, που, όχι μόνο
τρως καλά, αλλά τομπας και
κανένα μικροποσοστό όταν πη-
γάνεις πελάτισσες, και την χαι-
δεύετε με αδιάφορο ύφος σ' όλη

τη διαδρομή. Όταν το ταξί φτά-
σει στον προορισμό του δώξατε
επιδεικτικά το πεντοχίλιορο
που έχετε γι' αυτές ειδικά τις
περιπτώσεις. Δέκα φορές στις
δέκα ο ταξίτζής δεν θα το πάρει.
Θα πληρώσει πάλι εκείνη, αλλά
ευγνωμονώντας την ελληνική
φιλίαξενία. Μάλλον τότε θα σας
χαϊδέει τα μαλλιά, γι' αυτό,
μόλις καθήσετε, προσφέρετέ της
μια χαρτοπετσέτα για να σκου-
πίσει τα χέρια της. Παραγγέλι-
νε ό,τι σας αρέσει, την αφήνετε
να σας ταισίε ντολμαδάκια, που
μετά από μια ώρα δεν θα χει
μάθει ακόμα να τα προσφέρει
σωστά, την ποτίζετε κρασί μέχρι
που να θαλώσει το μάτι της, την

Καρ πο μη, καρ...

κά καμάκια το έχετε διατηρήσει
αγαπάει με τον φορετό σας (χωρίς
ζάχαση). Ο καφές (με ζάχαση)
που πίνετε καθώς επιδιώκατε
σφασιξη των διεθνών σας σγέ-
σεων θα πληρωθεί δέδαια από
την τσίτσουα.

Όταν ανυποψώσιτε, την πη-
γαίνετε περπατώντας προς την
Ακρόπολη. Εκεί την αφήνετε
για πρώτη φορά να σας πιάσει
το χέρι και να σας φωτογραφί-

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ένα καμάκι πρέπει να προσέ-
χει την εμφάνισή του. Υιοθετεί-
στε όλα τα παρακάτω στοιχεία:

Ακατάστατα μαλλιά, μερικές
φαβορίτες, σκαμμένο ηλιοκαμέ-
νο πρόσωπο, ποικαμίσο χωρίς
κομμάτι που δένει με κόμμο,
χαιμαλιά, φαδιά ζώνη, ένα
χρυσό δοντάκι δεν θα ερχόταν
όσχημα, τατουάζ με άγριους
και χορδόνες, πολλές τριχες στο
στήθος, δεχτυλιδία, τήρη ή ναυ-
τικό παντέλιου γυρισμένο σε
φραδάκινο στυλ, πέδιλα ή σαργυ-
νάριες ή Ξυπόδητοι.

Δεν είναι δυνατόν να σας λένε
Γιώργο, Γιάννη, Βαγγέλη κ.λπ.

Το όνομά σας είναι 'Αδωνης,
Πάρις, Αχιλλεύς, Ποσειδάωνας.

Τόπος καταγωγής σας είναι η
Αρχαία Αθήνα, η Ολυμπία, θα
'ταν επίσης καλό να σας έχει
μεγαλώσει μια κατοικία σε μια
στηλιά της Κρήτης.

Αποφύγετε τη Σπάρτη και την
Αρκαδία.

Τι δουλειά κάνετε; Καμία.
Κάνετε πολλά ταξίδια με τη
δάρα σας και τρέφεται με ό,τι
σας προσφέρει η φύση. Με ψά-
ρια που ψαρεύετε μόνοι σας και
θηράματα που κυνηγάτε με
τόξο.

ΤΙ ΖΗΤΑΜΕ

Απ' τον Ξένο παράγοντα ζητάμε την ικανοποίηση
ενός μίνιμουμ αιτημάτων.

1. Πρόσφατο πιστοποιητικό υγείας.
2. Θεωρημένη απόδειξη τραπεζικών καταθέσεων.
3. Λεγκό ποινικό μητρώο.
4. Πάθος με ημερομηνία λήξεως.

Κλήροσε και το πρώτο
λαχείο, μεγάλη

κοιτάτε πονηρά όταν φέρνει το
πόδι της πάνω στο δικό σας και
με το καλό φεύγετε για το ξενο-
δοχείο της ή κανένα εφημεκό μέ-
ρος που ήδη γνωρίζετε. Μην πα-
ρασυρθείτε σε υπερβολικές γλύ-
κες και μη φύγετε για το σπίτι
πριν πάρετε δανεικά για το
ταξί.

Έχετε πάντα θεωρημένο δια-
βατήριο. Η τήρη δεν χαμογυλάει
δύο φορές σε μια οσιζόν. ■

Ο Γιάννης Θεοδωράκης, αδελφός του Μίκη, αγωνιστής δημοσιογράφος στο χώρο της Αριστεράς, άρχισε στη σύνταξη της προώλλης. Είναι από τους λίγους συναδέλφους που εντιχόσαν να υπηρετήσουν δημοσιογραφικά τον ιδεολογικό τους χώρο, από την αρχή ως το τέλος. Είναι και ποιητής ο Γιάννης Θεοδωράκης. Σπούδασε όμως σκηνοθεσία στη Σχολή Σταυράκου. Πώς έμπλεξε με τη δημοσιογραφία; Ο αξέχαστος Μίμης Δεσποτίδης τον φώναζε σε καιρούς δύσκολους για την Αριστερά, να γράφει στους «Δρόμους της Ειρήνης»...

«Με ρώτησε ο Μίμης: Ξέρεις να γράφεις; Θα προσπαθήσω, του είπα. Μου απάντησε: Θα μάθει και θα γίνει καλός δημοσιογράφος. Ήταν η εποχή που είχαμε τέσσερις χιλιάδες εξόριστους και φυλακισμένους. Τότε, αν μου λέγαν ότι είναι απαραίτητο να γίνω τοσγάφης θα γινόμουν πιστεύω, ένας καλός τοσγάφης».

Είναι αποκαλυπτικός ο Γιάννης Θεοδωράκης ο' αυτή του τη συνέντευξη. Και πρώτη φορά μιλάει για το ρόλο που έπαιξε ο Νίκος Κομνητός για λογαριασμό της Αριστεράς. Ο Γιάννης Θεοδωράκης έγραψε το χρονογράφημα στο «Ριζοσπάστη» (όταν προγραμματίστηκε η σειρά με τους δημοσιογράφους, διατηρούσε ακόμα τη στήλη του) ένας τύπος μοιάει στο χώρο της Αριστεράς, αν και πάντα αντιμετώπιζε κι αντιμετώπιζε κριτικά ορισμένες ενέργειες του Κόμματος, ουδέποτε διανοήθηκε να το αταραχήσει. Χωρίς όμως να γίνει μέλος. Με τρεις γάμους στο ενεργητικό του, εργατής της καλής παρέας και «μελίωτος» έδωσε το δημοσιογραφικό του παρόν σε καιρούς δύσκολους για την ελληνική δημοσιογραφία. Γιος δημοσιοπαλαίμαχης οικογένειας... Κι εκείνο που του 'χει μείνει απ' όλα αυτά τα χρόνια είναι ότι ανήκει στην «ηλικία της ήττας»...

«Ο πατέρας να ταξιδεύει από πόλη σε πόλη με τις μεταβίσεις. Κι έτσι, ο μόνος Μίμης γεννήθηκε στη Χίο, ενώ στο Γιάννη. Βέβαια στο σπίτι μας ζούσαμε με το κρητικό κλέος. Ο πατέρας

μου ένιωθε Κρητικός. "Να κατεβώ στον Ομαλό να κάμω μένε δέκος γιους" και τέτοια. Μπορώ να πω, ότι κι από σπορά κρητική αν δεν ήμουν, στο περιβάλλον που ζούσα θα γινόμουν Κρητικός. Πολλά δεν θυμάμαι απ' αυτή την ηλικία. Θυμάμαι όμως ότι έγινα κι εγώ σκαπανέας στη νεολαία του Μεταξά. Κι ήμουνά οντως αντι-Μεταξικός...».

– Νομίζω ότι ήταν υποκροτωτικός ο νόμος για την ένταξη των νέων τότε στη νεολαία.

«Βέβαια. Μεγαλώνοντας όμως το σκέφτηκα το πράγμα

νική και τουκογραφική χώρα. Γι' αυτό, όταν πέθανε ο Μεταξάς βγήκαν όλοι με πένθη και θρηνούσαν "πέθανε ο πατέρας μας"».

– Κι εσείς;

«Εγώ ε; Εγώ τότε ήμουνά ένας σκαπανέας, που επέδιχ από μικρός υποφέρει από πονοκεφάλους δεν μπορεί να κρατήσει το χέρι ψηλά στο φασιστικό χαιρετισμό. Τότε μάλιστα θυμάμαι ότι τραγουδούσα όλους τους ύμνους και με τη σειρά. Πρώτα τον ύμνο της ΕΟΝ, ύστερα τον ύμνο της 4ης Αυγούστου και τέλος τον Εθνικό Ύμνο. Έπρεπε

“Ελευθερή Ώρα”, βέβαια δεν υπήρχε αμφιβολία ότι στην ΕΟΝ καλλιεργούσαν τον εθνικισμό. Γι' αυτό όταν αργότερα στην Κατοχή είδαμε όλους αυτούς τους αρχηγούς μας που μας μιλούσαν για έθνος και ιστορία να συνεργάζονται με τους Γερμανούς ήταν πολύ εύκολο η ΕΟΝ να μετατραπεί σε... ΕΠΟΝ...».

– Υπήρχε συσχετισμός δηλαδή;

«Ο μόνος συσχετισμός που εγώ έχω κάμει είναι ότι όλοι σχεδόν που στελεχώσαν την ΕΠΟΝ ήταν από πριν οργανωμένοι. Εγώ τους θυμάμαι στην Τρίτολη με την πείνα του 1941. Γυρίζαμε με τις στολές της ΕΟΝ – χωρίς τα διακριτικά – και μαζεύαμε τρόφιμα για τα παιδιά που πέθαναν από την πείνα του '41. Θυμάμαι σε μια περίπτωση που γυρίζαμε με τη χορδιά για να μοιράσουμε τα τρόφιμα. Ήταν μαζί κι ο Μίμης όταν μπήκαμε ο' ένα σπίτι που ξεφυρόσε ένα παιδί από την πείνα. Θυμάμαι που αργίσαμε να του τραγουδάμε ένα νανούρισμα του Σούτζικετ, μέχρι που πέθανε μπροστά μας. Ανά τα δύο-μετα έξι σαν παιδιά».

– Και ποιά οργανωθήκατε στην ΕΠΟΝ;

«Ε, καθώς είμαστε στην ΕΟΝ βλέπουμε τους αρχηγούς μας να συνεργάζονται με τους Γερμανούς. Τότε είναι που θγαίνου κι κομμουνιστές από την εξορία και λένε "εμείς θα κάνουμε την Αντίσταση". Πήγαμε όλοι. Αυτή τουλάχιστον την εφημερίδα δίνω εγώ. Ε, μετά οργανωθήκαμε στο "Αετόπουλο" και κάναμε ότι μπορούσαμε σαν παιδιά».

– Τι θυμάστε από τα "Αετόπουλα";

«Την πιο συγκλονιστική μου εμπειρία. Μένουμε στη Νέα Σμύρνη, όταν έγινε το μελόχο της Καλλιθέας, στο οποίο δρέθηκα από περιέργεια. Εκεί είδα τους μαυκοφόρους να υποδεικνύουν στους Γερμανούς τους πατριώτες. Είδα με τα μάτια μου ανθρώπους να δίνουν άλλος το ρολόι του, άλλος καμιά λίρα στους Μοίραρχους της Χωροφυλακής, για να τους αφήσουν να θγύνε έξω από το κελό. Ε, ύστερα από αυτά που είδαμε. ▶

Αγωνιστής, ο Γιάννης Θεοδωράκης έδωσε το δημοσιογραφικό «παρών» σε καιρούς δύσκολους για την ελληνική δημοσιογραφία, ενώ ως πρόσοφατα κρατούσε τη στήλη του χρονογραφημάχου στην εφημερίδα «Ριζοσπάστης». Ξεκίνησε να σπουδάσει σκηνοθεσία, αλλά ο Μίμης Δεσποτίδης – ένας από τους σπουδαιότερους διανοούμενους της Αριστεράς – τον πρόέτρψε να δουλέψει στους «Δρόμους της Ειρήνης»...

Του ΑΡΗ ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτ.: ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

και κάποια στιγμή κατάλαβα ότι η νεολαία τότε ήταν φανταστική με τον Μεταξά...».

– Γιατί;

«Διότι ο Μεταξάς απελευθέρωσε το κορίτσι του 1938-1939 από τον Βαλκάνιο μαματά. Έφραγε η πατριότα από το σπίτι, σου πετούσε ένα "πλώ στην οργάνωση" και δεν τοίμοσες να πεις κουνέτια. Θυμάμαι ακόμα τις περιήμερες κατασηνώσεις με τις φυλαγγράσεις. Κάθε πεντακόσια μέτρα κι από μια. Τότε γινότουσαν και περίφμα λάσπη, αξέχαστοι χοροί και γενικά σενεβάναν γενονότα πρωτόκουστα για μια βαλκα-

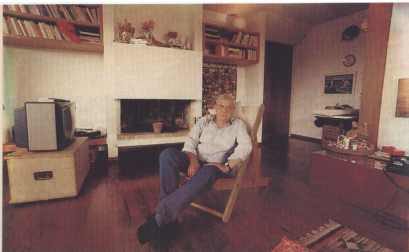
που λες να χαιρετάς μέχρι να τελειώσουν όλοι αυτοί οι ύμνοι. Εγώ όμως πονούσα και διασηνούσα τον Μεταξά κι όλη την 4η Αυγούστου».

– Ήταν κι ο Μίμης τότε σκαπανέας ε;

«Σκαπανέας κι αυτός».

– Έγραψε τον ύμνο της ΕΟΝ;

«Σαχλαμάδες. Τότε η ΕΟΝ έβγαζε ένα περιοδικάκι και διάφοροι στέλναν ποιηματάκια. Ο Μίμης τότε ήταν δεκατόνων χρόνων. Ε, έφραγε κι αυτός "είμαι σκαπανέας με γερή χορμωστασία, με κοντά παντελόνια κι αγαπά τον Μεταξά". Αυτό ήταν που κοπανάνε συνέχεια η

◀ καταλαβαίνεις ότι ήταν εύκολα για να τοποθετηθούμε...».

– Ταυτόχρονα με τον Μίκη;
 «Ο Μίκης είχε προηγηθεί. Θυμάμαι μάλιστα εγώ, πως όταν είδα πρώτη φορά στους τοίχους του ΕΛΑΣ είπα "να τόσο ανορθόγραφο είναι που το γράφουν με ένα λάδι";». Ο Μίκης είχε γράψει τον πόλεμο στην Αντίσταση. Είχε μπει στην ΟΠΛΑ κι είχε εξαρανθίσει ένα χρόνο από το σπίτι. Περνούσε και πετούσε πετραδάκια για να μάθει η μάνα μας ότι ζει. Κι η μάνα πάντα στο παράθυρο περίμενε...».

– Οικονομικά μεταπήδησατε στην Αριστερά;

«Όχι. Ο πατέρας μας ήταν φιλελεύθερος. Ο παππούς μου ήταν βασιλικός και διοχθήκε κάποια στιγμή από τον Βενιζέλο. Ήταν ο ράφτης του Βενιζέλου, αλλά μετά τέθηκε εκπόδων. Έτσι καταστράφηκε ο παππούς. Τώρα γιατί ήταν βασιλικός; Διότι όταν ορφάνε, μαζί με άλλα ορφανά, τα μαζέψανε ο Όθωνας και τα 'βαλε σε ένα ορφανοστάσιο. Εκεί, έμαθε την τέχνη του φραγκοράφτη που 'ταν σαν να λέμε σήμερα... ηλεκτρονικός επιστήμων. Ο πατέρας μας που στην αρχή ήταν βασιλικός και τοποθετήθηκε αρμοστής στα Βουβάλια της Μικράς Ασίας. Αργότερα έγινε Βενιζελικός. Αυτό εν ολίγοις...».

– Πώς και μπλέκατε με τη δημοσιογραφία;

«Μάλιστα. Πρώτα να πω κάτι άλλο: Η δική μου ηλικία είναι η ηλικία της ήττας. Αυτό τα πρώτα χρόνια που έχω διαφορά από τα Αιόποια είναι η ηλικία της ήττας. Διότι η ΕΠΟΝ κάποια

στιγμή άγγαζε την Εξουσία, ενώ εμείς από τη στιγμή που γίναμε έφηβοι δεν κάναμε άλλο τίποτα από το να τρώμε ζύλο και να υπογράφουμε δηλώσεις μετανοίας. Δεν βλέπουμε τίποτα να ξανοίγει μπρος μας. Ούτε μια στιγμή δεν είδαμε την ελίδα. Οι άλλοι, έστοι και για δέκα μέρες, μπήκαν θριαμβιστές στην Αθήνα με τα όπλα τους. Εξουσία...».

– Τόσο σπουδαίο ρόλο παίζανε αυτά τα εφτά χρόνια;

«Ναι. Εγώ θυμάμαι, είμαι δεκάξι χρόνων όταν αποδόλωμα απ' όλα τα γυμνάσια της Αθήνας για πολιτικούς λόγους. Κάπου, δέβαια, λέγανε κάποιοι μύθοι ότι φτάνουν οι αντάρες στην Πάρνηθα. Παραμύθια. Κι όταν εγώ πήγα στην Κρήτη δεν είδα παρά μόνο ένα σαράκι γι' αντάρτικα κεφάλια. Οι πάντες γυρίζανε με όπλα για να θρύνουν αντάρτη να τον οράζου».

– Αν και στην Κρήτη ο Εμφύλιος δεν πήρε την έκταση που πήρε στην υπόλοιπη Ελλάδα...

«Είναι γεγονός αυτό. Περιορίστηκε για λόγους που εξηγούνται...».

– Λένε πως έπαιξε κάποιο ρόλο κι ο Μητσοτάκης. Είναι αληθές;

«Χωρίς αμφιβολία έπαιξε κι ο Μητσοτάκης ρόλο. Στην Κρήτη όμως κάναμε πόλεμο εναντίον των Γερμανών και τα δεξιά αντάρτικα. Όπως έκαμε και ο ΕΛΑΣ. Υπήρχαν δέβαια οι περιφημοί "σομπεριτές" ντόπιοι προδότες. Κανένας όμως από αυτούς δεν έβησε. Τους σκοτώσαν όλους».

– Ποιος;

«Οι ίδιοι οι Δεξιοί. Δεν ήταν

απώς στην υπόλοιπη Ελλάδα. Εκεί, οι Δεξιοί κινήσαν τους προδότες. Στην Κρήτη, λοιπόν, ο ΕΛΑΣίτης μπορεί να 'βλεπε να τον κινήσει ο Δεξίος, αλλά ήξερε ότι αυτός ο Δεξίος δεν ήταν προδότης. Ήταν κι αυτός ένας που είχε πολεμήσει το Γερμανό. Θυμάμαι κάποτε που μου 'λεγε ο Μανώλης Σιγανός, πως όταν κατέβηκε να οργανώσει τον Δημοκρατικό Στρατό στην Κρήτη "τους εκάτο τους μαζέψαμε - δεν τους μαζέψαμε».

– Και φτάνουμε στη δημοσιογραφία. Περνείει μέσα από το Κόμμα;

«Αυτό είναι σχετικό, διότι τότε δεν υπήρχαν κομματικές οργανώσεις. Τότε ήμουν στην Κινηματογραφική Σχολή του Σταυρούκου...».

– Αυτό πρώτη φορά το ακούω...

«Ναι. Σπούδαζα σκηνοθεσία αλλά κινηματογραφική μηχανή δεν είχαμε. Η Σχολή όμως ήταν μια Ακαδημία γενικών γνώσεων που δεν θα ξαναγίνει. Τότε μας δίδαξαν ο Κουν, ο Διαμαντόπουλος, ο Παλιώτης, ο Τοσαρόλης, ο Θεοδωράκης. Ήταν στο φορτί της απόδοσής τους. Και δεν είχε τόσο σημασία η διδασκαλία όσο η συνέντευξη που γινόταν εκεί μέσα. Βέβαια, από πλευράς επιπέδου μαθητών ούτε να το συζητάς. Εκεί πραγματικά όσοι είχαν να πληρώσουν. Και γι' αυτό δεν θύρανε σπουδαιό σκηνοθέτες. Δεν σκάτωζε το 80%. Μόνο τον Καζάκο θυμάμαι».

– Σκηνοθετήσατε ποτέ;

«Μπα. Εγώ ήμουν μεταξύ αυτών που αμειψόλοισσούσαν και περιέμεναν να τους καλέ-

σουν τα πλατό για να σώσουν τον ελληνικό κινηματογράφο. Ήταν πολλοί σαν εμένα».

Από σκηνοθέτες, δημοσιογράφους λουτών... Ύστερα από μια αποτυχημένη επαφή που είχα με τη δημοσιογραφία, αποφάσισα να γυρίσω στα πλατό μιας και κάμπο καιμιά μεγάλη ταίνια. Τότε με βλέπει ο Μίκης Λεοποτιδής, ένα φωτισμένο αναλό που μόλις είχε βγει από τη φυλακή. Ήθελε να ενισχύσει περισσότερο το περιοδικό που έβγαζε "Δρόμοι της Ειρήνης". Μου λέει "Έξεραι να γράφεις"; λέω "θα δοκιμάσω". "Θα μάθεις και θα γίνεις καλός δημοσιογράφος". Έτσι άρχισα να συνεργάζομαι. Είχαμε μάλιστα μεγάλη συννομιότητα για να προστατευτούμε τους συνεργάτες μας. Να φωνασοίσει, ότι μόλις στη δικατορία μου απεικάλυψε ο σημερινός διευθυντής της "Καθημερινής" Μίκης Παπαναγιώτου, ότι ήταν ο αθλητικός μας βελτοέρ. Εκεί που λέω, εγώ έπρεπε να δίνω το μηνιαίο περιοδικό. Επειδή όμως μας κληρονομούσαν θα 'πρεπε να είναι απόλυτα ντοκουμενταρισμένο. Γι' αυτό, κάθε περιοδικό μου ήταν και μια ειδική μελέτη. Έτσι φτάνουμε στο σημείο να επιχειρήσουν να μ' απαγάγουν την 28η Οκτωβρίου οι ΕΚΟΦίτες. Γίνανε τότε επιχειρήσεις στη Βουλή κι ακολούθησε μια δίκη στην οποία αντί να μπουζουριάσουν τους ΕΚΟΦίτες παρά λίγο να κλείσουν μέσα... εμένα. Θα μου πω, ότι έμαθα τη δημοσιογραφία στο πεζοδρόμιο...».

– Είστε πάντως από τους ελάχιστους δημοσιογράφους που κατάφεραν να υπηρετήσουν χώρους συγγενικούς με την ιδεολογία τους. Δεν συνεργάζεσθε με τον αστικό λεγόμενο Πίτο.

«Μην που ψέματα, το δοκίμασα. Δεν μου πήγαινε όμως. Ποτέ μου δεν μπόρεσα να λειτουργήσω έξω από το χώρο της Αριστεράς. Έστω κι αν εκεί γνώρισα πίκρες, διαμημούς, κατατρεγμούς».

– Συμβαίνουν και στην Αριστερά αυτά...

«Ε, να. Να μου είμαστε υπερβολικοί. Η Αριστερά είναι ένας ζωντανός οργανισμός και πάντα θα υπάρχουν ζυμώσεις, συ-

γχαρούσις, οι πένο και οι κιάτο».

«Όμως, εσείς έχετε μια συνέπεια, αντίθετα με τον Μίκη...»

«Έχουμε και διαφορικές ηλικίες. Εγώ ούτε μπορώ ν' αξιόμοιο τίποτα επί τον Αριστερά, ούτε πιστεύω ότι μου οφείλει ούτε ότι της οφείλω. Αλλά, δοξήκαμε εκεί μέσα...»

«Αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα μπορούσαμε ν' αποψινοίμε την ερώτηση για τον Μίκη...»

«Θα σου το αργότερα για τον Μίκη. Πρώτα όμως να σου πω για την περίοδο της "Αυγής".»

«Είναι η περίοδος που το ΚΚΕ δεν είναι νόμιμο...»

«Υπάρχει το εξής με το ΚΚΕ. Ως γνηστών, κάποια Ολομέλεια θέλησε τις κομματικές οργανώσεις στην Ελλάδα, έφτιαξε ένα Γραφείο Εσωτερικού που εντάχθηκε στην ΕΔΑ και διαμορφώθηκε με τους άλλους συνταίριους της ΕΔΑ τη γραμμή από πλευράς ΚΚΕ. Το Κόμμα είχε οργανώσεις σ' όλες τις χώρες, πλην της χώρας στην οποία ανήκε. Το ΚΚΕ ήταν το μόνο κόμμα που δεν αξιόμοιο μέσα από την Ελλάδα τη νομιμοποίησή του. Είχαμε κάποια ΕΔΑ που εκπροσωπούσε το ΚΚΕ, αλλά δεν σπρώχνει ποτέ κάποιος δουλευτής της να παί χείριο εκπροσωπό το ΚΚΕ". Είχαμε δηλαδή κομμουνιστές κρατούμενους χωρίς να έχουμε Κομμουνιστικό Κόμμα. Ας τ' αφήσουμε αυτά...»

«Ναι. Ας γυρίσουμε στην "Αυγή".»

«Όπως θ'ι θυμάσαι, εμείς τότε αντιμεπατίσαμε ένα σοβαρό πρόβλημα. Τις παρακρατικές οργανώσεις. Θέλω λοιπόν να πιστεύω ότι είμαμε μεταξύ αυτών που συνέβαλαν επί διάλυση της "Χριστιανικής Αντικομμουνιστικής Σταυροφορίας".»

«Πώς;»

«Ξέραμε ότι αυτές οι οργανώσεις ήταν ένα συνονθύλευμα από λούπημε στοιχεία. Μπορώ να σου πω ότι στην προσπάθειά μας δεν ενθαρρυνθήκαμε από "πάνω", αντίθετα μας αποθάρρυναν για το φόβο της προδοκίας. Εγώ ωστόσο έδωλα μια φημή: "Ότι η "Αυγή" πληρώνει...»

«Την πληροφορία;»

«Ναι. Και τότε ήταν που μου 'ρε ένα παιδί - ποιινικός κρα-

τούμενος - από την Αίγινα. Μας έφερε ένα μύνημα από τις φυλάξεις, από τους Λουλέ και Αμπατέλιο. Μου λέει: "Τώρα πεις μου τι να κάμω. Δεν χονεύω τους μαρκιστές γιατί μου 'γουνε στασιάζει την οικογένειά... Θέλω να τους εκδιώξω". Του 'πα: "Υπάρχει ένας τρόπος. Να πας να γραφτείς μέλος στην Αντικομμουνιστική Σταυροφορία". Πήγε. Τον δάλανε στα κεντρικά γραφεία κι έγινε ο βασικός μας πληροφοροδοτής. Αυτός ήταν ο Νίκος Κοσιτζής. Ένα βράδυ μάλιστα, που έτυχε να τον δάλομε περιφρούρηση στα γραφεία τους, μας ειδοποίησε: "Σήμερα μπορεί να γίνει η δουλειά". Τότε πήγαμε και πήραμε όλο το αρχείο της Οργάνωσης και το πήγαμε στα γραφεία της ΕΔΑ. Όλη νύχτα "άραινε" το φωτοτυπικό της ΕΔΑ. Βγάλαμε αντιγραμμά και το γυρίσαμε πίσω. Να 'χεις υπόψη σου ότι όλο αυτό το αρχείο ήταν κι αρχείο της Ασφάλειας. Διότι για να γίνει μέλος της παρακρατικής οργάνωσης θα πρέπει να 'χεις περάσει από την Ασφάλεια. Έτσι, αποχρησάμε όλες τις οργανώσεις και τα πρόσωπα που τις στέλεξαν στην Αττική. Όταν γινόταν κάτι εμείς δηγνίναμε κι αποκαλιπτάμε ποιου τα 'χαναν. Σε τέτοιο βαθμό που κάποτε έγραφε η "Βραδινή" ότι "αν είναι αλήθεια όσα γράφει η "Αυγή" τότε σημαίνει πως οι κομμουνιστές έχουν φοβερό κατσοκσπεντικό δίκτυο". Κι όμως ήταν τόσο απλό...»

«Αυτό ήταν το περίφημο αρχείο που λέγαμε οι Δεξιοί;»

«Αυτό. Τι αρχείο δηλαδή; Κοιραφέξια! Θυμάσαι ότι είχα δάλει μερικώς απ' αυτούς τους φακέλους σ' ένα δωμάτιο με πολλούς άλλους που είχαν πρακτικά της Βουλής κι Εφημερίδες της Κυβερνήσεως. Όταν λοιπόν ερχόταν κάποιος να μας κατασκοπεύσει τον πήγαμε εκεί μέσα για να τον εντυπωσιάσω. Τραβούσα έναν φάκελο που είχαμε φακελωμένο έναν παρακρατικό κι αυτός νόμιζε ότι όλοι εκείνοι οι φάκελοι γύρω μας ήταν το ίδιο. Τους τρελαίναμε δηλαδή».»

«Τον ξαναείδατε από τότε τον Κοσιτζή;»

«Έτυχε να μω πριν από λίγα

χρόνια φυλακή για ένα μου ρεπορτάζ. Εκεί είδα τον Νίκο. Είλιξε ο χαμημένος ότι θα έρθει. Έχει το κελί του γεμάτο βιβλίωνους ήλιου και τη φωτογραφία του Ανδρέα».»

«Να μιλήσουμε τώρα για τον Μίκη;»

«Ακού τώρα. Ο Μίκης μιλάει τόσο για τον εαυτό του, να μιλήσω κι εγώ γι' αυτόν; Να σου πω όμως κάτι για τον Μίκη; Είχε πει κάποτε: "Είμαι ένα τάνκερ που μ' έχουν δάλει στη λίμνη Ιωαννίνων". Αυτή είναι πραγματικότητα. Είναι ένα τάνκερ στη λίμνη Ιωαννίνων...»

«Γράφει καλάς;»

«Γράφο τραγουδάκια, γράφο και ποιητάκια. Τώρα σταμάτησα να γράφο τραγουδάκια. Με παρακαλεί ο Μίκης, αλλά δεν μπορώ πια. Υπάρχουν στιχογράφοι που έχουνε σοβαρό εισόδημα από τους στιχούς τους. Εγώ δεν μπορώ να το κάμω επάγγελλο. Κάπου όλοι αυτοί δουλεύουν τον κόσμο. Όλο τα ίδια γράφουν. Δεν βρίσκουν κάτι καινούργιο. Ξέρεις με ποιους συμφωνώ εγώ; Με τους ροκάδες. Ο Μηνιάκας μ' αρέσει. Όταν λέει "ο κύριος Μηνιάς προαργούσε ο Γιωργός ο νταβάς στη χορδή" αυτό συμβαίνει σήμερα...»

«Μιλήσατε για ήττα της ηλικίας σας κι αυτή τη στιγμή, εγώ τα χρόνια δηλαδή, έχουμε ένα ΠΑΣΟΚ που η άνοδος του ήταν λαϊκό αίτημα και νίκη αυτής της ηλικίας...»

«Το πας αλλού τώρα. Αίτημα λαϊκό ήταν η αλλαγή, όχι όπως την είδε ο Παπαδόπουλος. Η Αλλαγή είναι σύνθημα του ΚΚΕ από το 1953. Βγάλαμε και δυο εφημερίδες μ' αυτό τον τίτλο. Το ΚΚΕ όμως έχανε κακούς υπολογισμούς. Γιατί; Δεν μπορού να το εξηγήσω. Δεν μπορού να με πωκε ότι το ΠΑΚ έδωσε στο ΚΚΕ εγγρήσεις...»

«Όστε φαίνεται ότι τις ζήτησε...»

«Βέβαο είναι, ότι αν το ΚΚΕ ακολουθούσε την παλιά αρχή, που λέει, ότι η Σοσιαλδημοκρατία είναι ο πρώτος κίνδυνος κι έκανε πόλεμο στο ΠΑΣΟΚ, από το 1974 και μετά, τα πράγματα θα 'τανε αλλότρια. Εκεί που έπρεπε να ορθώσουμε, περιμέναμε να μας έρθει ο Ανδρέας και

να του στείλωμε τους κνίτες να τον υποδεχτούνε. Στη συνέχεια δώσαμε και σ' ένα μας συνέδριο στο ΠΑΣΟΚ την πατένια του "μη αποκοιό κόμματος".»

«Πιστεύετε ότι το ΚΚΕ έπρεπε να πιέσει;»

«Το Κόμμα δεν έπρεπε να επιτρέψει αυτό το σούρατα φέριτα μεταξύ ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ, διότι επόμοιο θα 'ταν αυτό που ασεί την εξουσία να ικανοποιήσει διάφορα οράματα. Για παράδειγμα: Ν' αναγνωρίσει την Εθνική Αντίσταση. Έτσι, καλεί τον ΕΛΑΣίτη που μέχρι τότε φοβόταν να τον δίνει παράσημο. Αυτό το ήθικό κέρδος δεν θα το χάσει ποτέ ο Ανδρέας...»

«Είναι κακό αυτό;»

«Καλό είναι, αλλά έτσι έφτασε το ΚΚΕ στο 9%, ένα ποσοστό που το είχε προβλέψει ο Καραμουνίσης όταν έλεγε "θα σας φέρονε στο φυσιολογικό σας ποσοστό"...»

«Έκαμε ζημιά και η διάσπαση...»

«Η τραγωδία για την Αριστερά είναι ότι η διάσπαση δεν ήταν πραγματική. Δεν έγινε για ουσιαστικούς λόγους. Εγώ λέω και ισχυρίζομαι ότι η διάσπαση ήταν ο μπουζός που σήμασε η υπέσθυνη ηγεία για να συγκαλύψει τις ευθύνες της. Ας με συγχωρήσει ο Αντώνης - δημοσιεύσει το όμως - αν ο Μπουλλάκης έπαιρνε το χρίσμα από τη Μόσχα, θα ήταν αυτός ο δογματικός. Δεν υπάχει αμφιβολία. Με τη διάσπαση, έξερο, ότι δοθήκαν οι διάφολε θέση και στη Μόσχα. Και θα σου κάμω μια αποκαλύψη: Ξέρω ότι είχαν πιάσει τον Ηλιού στον "Άγιο Παύλο", την κλινική, και λέγαμε ότι δόλεσαν μια πρώτη λήση με Ηλιού και Μίκη. Ούτε δηλαδή με τους αποδοί όμως με τους αποκοί...»

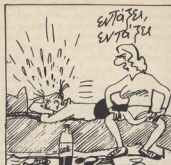
«Σαν προσωρινή λήση;»

«Σαν νέο κόμμα. Μεσολάβησαν όμως Τσεχοσλοβακία και άλλα, κι έτσι δεν μπόρεσαν να αξιολογήσουν τη συμβαίωση στην Ελλάδα. Κι έτσι, αυτοί που είπαμε τότε το "μεγάλο" πήρανε το χρίσμα. Εγώ αυτό πιστεύω. Και είναι πεπεισμένος για ένα ακόμα: Έτσι βοήθηθηκε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο δουλεύει με

Συνέχεια στη σελίδα 114

Αχρηππίνια

της CLAIRE BRETECHER

BRETECHER

ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Συνέντευξη από τη σελίδα 33

άλλους τρόπους. Πιάνει αποθήκες και τις αλλάζει γρήγορα. Εμάς μας τρώνει οι συνεδριάσεις. Ενώ βλέπετε, ένας Ανδρέας ται και πιάνει πουλιά στον αέρα».

– **Κι είναι σωστό αυτό που κάνει ο Ανδρέας;**

– «Στην εποχή που ζούμε πιάνει».

– **Δημιουργήθηκαν πολλά σχίσματα μ' αφορμή την ανανέωση στο ΚΚΕ σε συνδυασμό με το τελευταίο συνέδριο...**

– «Μα για στάσου. Ποιοι απ' αυτούς που εξέφραζαν την ανανέωση παραμερίστηκαν; Εγώ δεν μιλώ εκ μέρους του ΚΚΕ, ούτε είμαι μέλος μίτη το εκτελείω, γιατί η συμμετοχή μου είναι αναρρόδωση στα πλαίσια ενός ΚΚΕ. Την κριτική μου όμως την έκανα. Πολύ πρόσφατα, σ' ένδειξη διαμαρτυρίας, πήγαινα στο "Ριζοσπάστη" με τον Μονόλ. Έδινα μάχη γιατί το

πίστευα όμως. Σε κάποια επίθεση γίνονται και κάποια σύγκρουση. Δεν ξέρω όμως αν μέσα στο ΚΚΕ έγιναν κάποιες φωνές. Ξέρω επίσης ότι κάποιοι έχουν διαγραφεί, χωρίς να λένε φοβερά πράγματα. Ότι υπάρχει πρόβλημα, υπάρχει. Θα σου πω όμως μια παράδοση άποψη. Δεν είναι το ΚΚΕ που αυτοεμπλέκεται. Είναι το οιοδήποτε λεγόμενο λενινιστικό τύπου κόμμα. Το κόμμα αυτό που μας λέγανε ότι θα παρήγε τον νέο τύπο άνθρωπο. Αυτόν που μας είχε ότι συνάντησε όταν πρωτοπήγε στη Μόσχα ο αγαπητός μου φίλος Σπύρος Αιναρδάτος και που ίσως κι εγώ να συναντούσα. Τελικά όμως αποδείχτηκε παρωχημένο κόμμα. Διότι, αίφνης, είχε σου αρχή τη συνωμοτικότητα προκειμένου να δημιουργήσει έναν στρατό διαπαιθραστο...».

– **Δεν πείχτε;**

– «Καθόλου, διότι ο εχθρός όριζε τρόπους και διάδρομο το στρατό. Πιστεύω ότι ο Γκορμπατσόφ πρέπει να καταργήσει αυτό του τύπου το κόμμα, αυτή την αρχή της εξουσίας του ενός. Πρέπει πρώτα εμείς να πιστεύουμε ότι οι κομμουνιστές δεν είναι όλοι υπεράνω πάσης υποψίας, ή ότι είμαστε μια ράτσα αλλιώτικη. Διότι έχουμε από τη μια τον Μπρέζνεφ κι από την άλλη το γαμπρό του που ήταν καταγραφός. Όλοι αυτοί που όποτε στον τοίχο ο Χρουστσόφ ήταν "υπεράνω υποψίας". Καθαρμένοι. Οι νέοι τύποι άνθρωποι. Εγώ δεν πιστεύω ότι ο Μαρξισμός είναι παρωχημένος, ούτε η επανάσταση τελειωμένη. Έπαιξε όμως το ρόλο του και τελείωσε το λενινιστικού τύπου κόμμα. Ο Χρουστσόφ πέταξε το σκηνίωμα του Στάλιν από το Μανουέλο. Ο Γκορμπατσόφ πρέπει να πετάξει το σκηνίωμα του Λένιν όσο τρομερό κι αν φαίνεται. Είναι μεσαιωνικό να 'χεις σήμερα πτώματα ταρνεύματα. Δεν επιτρέπεται, επανειστέον όντες, να 'μαστε τόσο πιστά. Και μαζί με το σκηνίωμα, να φτύνει το λενινιστικού τύπου κόμμα. Τώρα τι θα βρεθεί; Είναι άλλο...».

ΑΡΗΣ ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ας απαντήσουν οι αρμόδιοι

Αφορμή για την επιστολή μου στο περιοδικό σας, στάθηκε η ανακοίνωση της Ν. Δημοκρατίας, που διάβασα στις εφημερίδες. Στην ανακοίνωση αναφερόταν ότι η ελληνική κυβέρνηση αρνήθηκε να δεχτεί την τεχνική βοήθεια της ΕΟΚ, για την κατασκευή των πυρηνικών, σε μέρες μάλιστα που καταστρέφονταν από την φωτιά χιλιάδες εκτάσεις καλλιέργειών και έχαναν την ζωή τους ακόμα και άνθρωποι.

Στην ίδια ανακοίνωση διάβασα, ότι ενώ τρεις χώρες της ΕΟΚ, η Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία ήταν έτοιμες να στείλουν πυρηνολογικά αεροπλάνα με δαπάνες της Κοινότητας, η Ελληνική Κυβέρνηση τους απάντησε ότι οι πυρηνικές ελεγχονται και ότι δεν υπάρχει λόγος βοήθειας.

Επειδή πιστεύω, ότι στον καθέναν οι ανακοινώσεις αυτές προξενούν μεγάλη εντύπωση, θα ήθελα οι αρμόδιοι να απαντήσουν όχη μόνο σ' εμένα αλλά σ' όλα αυτά τον κόσμο που με τρώει στα μάτια έδωσε να καταστρέφεται η περιουσία του, τα σπίτια του ακόμα και να χάνουν την ζωή τους δικού του ανθρώπου. Τι πραγματικά συνέβη, και γιατί αρνήθηκαν την βοήθεια.

Σ. Η.
Πειραιάς

Συνλλαγματικές ταλαιμαρίες

Κόμμε διευθεντό, Η κόρη μου σπουδάζει στη Σοβόννη και κάθε μήνα αποστέλλω φοιτητικά συντάγματα μέσω της Εθνικής Τράπεζας καθώς είμαι υποχρεωμένος.

Μέχρι πρότινος η διαδικασία αποστολής των συντάγματος δεν έβλεπε καν να 20 λεπτά. Τώρα η ίδια διαδικασία διαρκεί μισή με δύο ώρες. Η αρμόδια κινεί τις υπηρεσίες φοιτητικού συντάγματος, την οποία ρώτησα αν δέχεται λογική την καθυστέρηση, απάντησε με το συνηθισμένο φινος του υπαλλήλου ενός οργανισμού, ο οποίος εσκέει εξουσία απάντησε σε κάθε συνυλλοσόμενο.

Η διαδικασία αποστολής συντάγματος περιορίζεται στη δακτυλογράφηση 30 περίπου λέξεων και τον εν συνεχεία έλεγχο της δακτυλογράφησης από την προϊσταμένη του τμήματος. Αν η δακτυλογράφηση των τριάντα λέξεων και ο έλεγχος τους διαρκεί μισή με δύο ώρες, θα πει πως η υπηρεσία αυτή της

Τράπεζας δεν έχει σκοπό την εξυπηρέτηση των συνυλλοσόμενων μαζί της, αλλά την προσημασμένη ταλαιπωρία τους.

Προσθέτω ότι τις φορές που χρειάστηκε διαβίωση από την ίδια υπηρεσία για το ποσό του απεσταλλόμενου συντάγματος, χρειάστηκαν 45 λεπτά για τη δακτυλική γράφηση 10 λέξεων. Διευκρινίζω ότι δεν προηγήθη άλλο συνυλλοσόμενο.

ΟΛΓΑ ΙΩΑΝΝΟΥ
Δημοσιογράφος
Αγ. Σπυρίδων 7

Ο τεχνητός κλιματισμός

Έβρασε πάλι για μια ακόμα φορά η Αθήνα και δυστυχώς θα πρότε τελικά να καταλοδοσώ ότι καθ' χροόν τέτοια εποχή η Αθήνα θα είναι σωστό κλιμα. Και ήθελον όλα γνωρίζουμε ότι δεν είναι απαραίτητο το θερμομέτρο να υπερέχει τους 3 βαθμούς, για να κινδυνεύουν απ' ληποθιμίες, αρνηθώματα και άλλα καταστάσεις που προξενεί η αέρηξη της ζέσης σε μια τέτοια πόλη. Γι' αυτό θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι για την Αθήνα το σωστό κλιματισμό έχει γίνει και από πρότινος ανάγκη. Κι ότι εις από τις οδηγίες του υπουργείου Υγείας σωστό θα ήταν το κράτος να είναι κίνητρα σε κάθε οικογένεια εργατάστας τεχνητού κλιματισμού στο σπίτι της.

Ρ. Χ.
Αθήνα

Σπίτια στις παραλιακές ζώνες

Μεγάλη εντύπωση μου έκανε τι προάλες, το φαινόμενο που συνύνηται στο παραλιακό χωριό που βρισκόμαστε στο όριο μεταξύ Σοφίνου και Λαυρίου. Όλη η παραλία είναι κλεισθεί από τους ιδιοκτήτες των σπιτιών και το μόνο κομμάτι που παραμένει ανοιχτό, ήδω από τα χιλιόμετρα μέρη της παραλίας. Περιέργω αλήθεια, πως κατάφεραν όλοι αυτοί οι ιδιοκτήτες εντός από τη γη που αγοράζουν να αγοράσουν και τη θέλωση... Γιατί το άλλο να πει κανείς, όταν διακρίνεται απόσταση τουλάχιστον δύο χιλιοσίων και δεν μπορεί να βρει ποτέ ένα κάποιο δρόμο που θα τον οδηγεί στο στην παραλία; Το που περίεργ' απ' όλα είναι πως καταφέρουν κείνοι αυτοί να πάρουν την άδ' χρίζοντας ένα σπίτι κοντά στην γαλιά, να κλείσουν τις προόφ' πρού αυτήν και συνέχεια να λαμβάνουν δημόσιες εκτάσεις

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ ΟΥΖΟΥΝΗΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΥΠΕΡΒΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1968

ΒΙΝΤΕΟΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ
Αποδείξεις θαλνώνων
ΡΕΥΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ
ΤΗΜΑΤΑΝΤΙΡΟΔΟΝΗΣΙΣ
Εκρωσίου - Θεσπιάδος

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΒΟΥΛΑΣ 17 και ΕΡΜΟΥ ΓΟΝΙΑ
(στο ΟΡΘΟΣ)
ΤΗΛΕΣ. 3229 281, 3229 282
FAX 3230454
ΟΜΟΝΟΙΑ Γ ΓΕΛΕΜΒΡΟΥ -
ΒΕΡΑΝΔΕΡΟΥ 23Α
ΤΗΛΕΣ. 5237 588, 5238 689
FAX 5238776

ΠΕΡΦΑΙΣ
ΣΠΗΡΙΟΣ 12 ΚΑΚΟΔΩΡΙΠΡΟΣ 83
ΤΗΛΕΣ. 4131 876, 4131 936
FAX 4131936
ΒΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 44
ΤΗΛΕΣ. 228 791, 268 536
FAX 031/269 076

...και άλλες εκδηλώσεις

Δεξίωση της ΕΕΔΕ

Η Ελληνική Εταιρεία Διοικήσεως Επιχειρήσεων (ΕΕΔΕ) δεξιώθηκε 300 και πλέον καλεσμένους στο «Ice Cream Party» στο Γκολφ της Γλυφάδας.

Πλούσιο buffet και μελωδική συντροφιά των Ζανέτ Καπούρα, Δάση, Μασέλλο και Πετρόπουλου.

Το χορό άνοιξαν ο νέος πρόεδρος της ΕΕΔΕ κ. Δημήτρης Μαύρος με τη σύζυγό του Αριάδνη Μαύρου.

Οι επώνυμοι καλεσμένοι ήταν πολλοί μεταξύ των οποίων: οι κ.κ. Δημήτρης Μαύρος, πρόεδρος της ΕΕΔΕ, Γ. Κούκουλας, γεν. διευθυντής της ΒΡ και πρόεδρος του Ινστιτούτου Οικονομικής Διοικήσεως της ΕΕΔΕ, Π. Καραμήτσος, αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΕΔΕ και πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Πληροφορικής (ΕΙΠ), Δ. Πεπελάσης, γεν. διευθυντής του ΕΛΚΕΠΑ, Π. Κουμάντος, γεν. διευθυντής της ΕΕΔΕ.

Ο κ. Δ. Δασκαλόπουλος, γεν. διευθυντής της Βιομηχανίας ΔΕΛΤΑ ΑΕ, ο κ. Ν. Λαμπρινόπουλος, εμπορικός διευθυντής της ΧΑΡΤΕΛΛΑΣ, ο κ. Πέτρος Θ. της ΒΕΒΕΛΑC, ο κ. Βρόστις, ιδιοκτήτης της ΤΡΥΑΧΤ ΑΕ, ο κ. Καραολίδης, πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Μάρκετινγκ (ΕΙΜ) και γεν. διευθυντής της εταιρείας ΣΥΜΒΟΛΗ ΑΕ, ο κ. Α. Καβαλιεράτος, ιδιοκτήτης της εταιρείας Π. ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ ΑΕΒΕ. Στη φωτογραφία δεξιά, ο νέος πρόεδρος της ΕΕΔΕ κ. Δ. Μαύρος με τον κ. Ν. Λεούση, πρόεδρο της ΕΑΕΕ.

«Α.Κ. Βεντούρης»

Την καινοτομία του ναυτιλιακού εταιρία ξεκινά ο Απόστολος Κ. Βεντούρης. Οι στόχοι που τίθενται τώρα από την εταιρία, την «Α.Κ. Βεντούρης», είναι η ακόμα καλύτερη προσφορά υπηρεσιών από τα πλοία της εταιρείας, η συνέπεια στα δρομολόγια και γενικότερα η εξυπηρέτηση του ταξιδιωτικού κοινού. Όλα αυτά μέσα από ανακαινισμένα επιβατηγά-οχηματάγια, με ιδιαίτερη προσοχή στο πλοίο «Παναγία Τήνου». Συγκεκριμένα το «Παναγία Τήνου», που ήδη δρομολογήθηκε στις Κυκλάδες, θα εξυπηρετεί τα νησιά Σύρο-Τήνο - Μύκονο τέσσερις φορές την εβδομάδα (Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή - Κυριακή) με πρόγραμμα η εξυπηρέτηση αυτή να γίνει καθημερινή από τον Ιούνιο.

Προϊνά (αναχώρ. 8.00') και συγχρόνως απογευματινά (αναχώρ. 0') δρομολόγια από Πειραιά στις Πέμπτες και του Σαββάτου τουλάχιστον, εγκαινιάζει η εταιρία.

Γραφεία της νέας ναυτιλιακής εταιρείας «Α.Κ. Βεντούρης» είναι στην οδό Ευπλοίας 2, στον δεύτερο και τρίτο όροφο, Πλατεία Αγίου Νικολάου Πειραιά, τηλ. 4517217.

Γάμος στο Καβούρι

Πριν λίγες μέρες έγιναν οι γάμοι στο ναό του Αη - Γιάννη στο Καβούρι, του διευθύνοντος συμβούλου της γνωστής εταιρείας ΦΩΤΟΝΙ Α.Ε.Ε. κ. Δ. Φωτόπουλου, που αντιπροσωπεί στην Ελλάδα τη γνωστή φίρμα Jacobs Suchard Tobler, μετά της δ. Βίκης Σιάδουνη.

Παρόντες ήταν ο καθηγητής του Αστικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Νίκος Παπαντωνίου. Ακολούθησε δεξίωση στο Γκολφ της Γλυφάδας.

Βραβεία σε μαθητές σχολών σχεδίου

Στα «Αστέρια» της Γλυφάδας είκοσι περίπου μαθητές σχολών σχεδίου παρουσίασαν τις δημιουργίες τους σε μια επιτροπή από σαφάντα πρόσωπα και στους τριετήσιους περίπου Έλληνες κατασκευαστές που παρευρίσκοντο.

Τα βραβεία έδωσε η Μιμή Ντενίσση συνοδευόμενη από τον Ντίμη Κρίτσο. Το πρώτο βραβείο 100.000 δρχ. χορηγεί κάθε χρόνο το INTERSHOW. Το δεύτερο βραβείο αξίας 50.000 δρχ. το χορηγεί η φίρμα FIDEL. Το τρίτο βραβείο 50.000 δρχ. χορηγεί η φίρμα GIORGIO ANTRES.

Καινοτομία του φετινού διαγωνισμού το βραβείο Celestino που χορηγεί ο Πέτρος Παπαταύλου και από φέτος και κάθε χρόνο ο πρώτος νικητής θα επισκέπτεται μια έκθεση μόδας στο Παρίσι, εντελώς δωρεάν, για να ενμνηρίνεται. Στη φωτογραφία η Μιμή Ντενίσση και η Τούλα Ιωαννίνου παρουσιάζουν τις βραβευμένες από αριστερά: Φωτότου Αλίνα Α' Βραβείο μαζί με το μοντέλο Μαρία που φοράει τη δημιουργία της, Ελενη Ντίνα γ' Βραβείο και Καλοκράτσο Ντίνα δ' Βραβείο μαζί με το μοντέλο της Μάνια.